

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15114/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукман Бошковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и Предузећа за производњу, грађевинарство, пројектовање, инжењеринг, трговину на велико и спољну трговину „TRADEUNIQUE“ из Београда, чији је пуномоћник Јадранко Кеџман, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 687/21 од 06.09.2023. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 687/21 од 06.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 687/21 од 06.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 687/21 од 06.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 7127/20 од 17.09.2020. године којом је утврђено да је тужилац искључиви власник једне гараже површине 15,86 м2 на локацији G-I у блоку, „...“ улица, ... број .. према уговору број .. од 21.09.21988. године, што су тужени дужни признати и трпети и обавезан је тужени да тужиоцу на име наканде трошкова парничног поступка исплати 240.600,00 динара. Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права као ни разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана. Другостепеном пресудом је одлучено о захтеву тужиоца за утврђење права својине на будућој ствари – гаражи коју је тужилац неоввереним уговором од 21.09.1988. године купио од правног претходника тужених ГРО „Рад“ у објекту који је изграђен до прве плоче. Бесправно изграђени објект је у промету и може се утврђивати право својине на таквом објекту, а будућа ствар која није настала може, ако је довољно одређена, да буде предмет стварних права када је то спојиво са природом тог права и може бити предмет продаје у смислу члана 458. став 3. Закона о облигационим односима. Иако је ствар будућа, уговором се ствар издваја из имовине продавца и везује за купца чиме се обезбеђује правна сигурност за купца.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. ЗПП. У ревизији се не указује на другачије одлуке, а у пресуди Врховног касационог суда Рев 1840/2021 од 20.07.2023. године на коју се тужени позивају у ревизији, локал који је у тој парници био предмет спора није ни у пројектној документацији прецизно дефинисан ни одвојен од осталог простора, односно указује се на предмет који има другачију чињеничноправну ситуацију него у овој парници.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници је поднета 21.07.2018. године, а вредност спора је 2.000.000,00 динара.

Имајући у виду да је вредност предмета спора испод динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић